

Últim Cavall: «Amb la imaginació i les cançons viatgem per fugir del lloc on som»

El quintet de Sant Pere de Ribes explica els detalls del nou àlbum, 'Alaska'

Últim Cavall | Juan Miguel Morales

Últim Cavall és un autèntic apassionat dels viatges imaginaris.

Si amb el seu primer àlbum, *Records de Kyoto* (Discos de Kirlian, 2017), el grup va mostrar l'enyorança pel Japó a cop de noise i shoegazing, ara ha volat fins a l'Amèrica del Nord amb *Alaska* (Discos de Kirlian, 2019). Amb la seguretat que aporta l'experiència, el quintet de Sant Pere de Ribes presenta un segon disc de cançons elaborades, amb un so més brillant, que connecta amb un dream pop melancòlic i lluminós.

Tot i que ja havíeu gravat un EP el 2015, vau debutar de llarg amb *Records de Kyoto*. Què és el millor que us va aportar el primer disc?

En el vessant artístic el primer disc ens va donar seguretat i autoestima com a grup i, a més, ens va ajudar a créixer com a compositors. Vam tenir la sensació que aquell camí creatiu que havíem trobat, de manera casual o no, l'havíem de seguir explorant tant en el pla sonor com compositiu. A més, ens va ajudar a tocar a sales i festivals on havíem anat de públic i ens vam sentir uns privilegiats. També ens va fer molta il·lusió que el disc fos reeditat pel segell mexicà Emma's House Records.

Quan vau considerar que havia arribat el moment de treballar en noves cançons?

Suposem que és un procés natural quan portes més d'un any i mig presentant un disc. No som una banda que ho puguem fer tot alhora. Necessitàvem parar de fer directes i bolcar-nos a fer cançons. Estar-nos al local o a l'estudi component ens agrada moltíssim, perquè ho necessitem.

Quina va ser la primera composició que vau escriure per a *Alaska*?

La primera va ser el poema musicat de Maria Sevilla París, "Varsòvia", interpretada en una de les proves semifinals del Sona9 2017, però al final l'hem enregistrada amb una lletra nostra. Tot i que el poema ens agradava molt, no acabava d'encaixar amb la nostra manera d'escriure.

Ha estat molt diferent l'experiència entre la gravació de *Records de Kyoto* i *Alaska*?

Aquest segon disc l'hem estat preparant, gravant i mesclant al llarg de tot un any. Pel que fa a creació de cançons, melodies i estructures, vam fer-hi moltes voltes abans de la gravació final. El que teníem molt clar era que volíem abandonar el soroll i la superposició de capes i pistes per una sonoritat més neta i brillant. Això ens va comportar deixar les distorsions de banda i exigir-nos més amb la qualitat de so. Tots aquests canvis van suposar un augment de pressupost considerable, però hem tingut la sort de treballar a l'estudi sense presses. Aquest aspecte ha estat fonamental per poder realitzar els arranjaments de guitarres i sintetitzadors de manera acurada i alhora experimental.

Últim Cavall Foto: Juan Miguel Morales

És una casualitat que els títols dels vostres discos continguin referències geogràfiques tan explícites?

No és una casualitat però tampoc és una voluntat premeditada. Ens surt d'aquesta manera natural. La veritat és que volem projectar-nos a llocs i situacions on ens agradaria ser i idealitzar-los.

I per què Alaska? Hi ha algun concepte que abracci els deu temes del disc?

És una imatge mental idealitzada. En aquest cas és Alaska però podria haver estat un altre lloc. A través de les cançons viatgem amb la imaginació per fugir del lloc on som. És com quan veus una pel·lícula o llegeixes un llibre, per una estona deixes d'estar mentalment on et trobes i et capbusses en la ficció. Ens agrada que ens passi quan escoltem cançons, i també ho intentem fer quan les escrivim i componem. No hi ha cap idea conceptual en el disc, almenys conscientment.

Musicalment us impregneu d'estils com el shoegaze i el dream pop, amb la influència de bandes com New Order o Joy Division.

En aquest nou disc hi ha una evolució. Teníem clar el que volíem però les influències són moltes i variades. No ens atreviríem a citar un grup o un estil en concret. La premissa d'*Alaska* va ser cercar un so més definit amb els elements justos i imprescindibles perquè les cançons funcionin.

Què heu escoltat per fer el disc?

Ens agrada recomanar-nos bandes entre nosaltres i ens enviem cançons, clips i vídeos en directe. Intentem aprendre de les bandes que compartim, siguin de l'estil que siguin, extraient-ne les coses que ens agraden i que creiem que ens poden ser útils.

Hi ha cinema o literatura que sigui una referència cultural per a Últim Cavall?

Alguns som fervents lectors de llibres musicals i de biografies de músics. També ens apassiona el cinema, les sèries, la fotografia i el teatre. Suposo que tot el que veiem, llegim o escoltem forma part d'un conjunt de referències implícites o explícites del que en un futur acabem creant.

Quins objectius us heu marcat amb aquest segon disc?

És complicat marcar-se uns objectius concrets, simplement ens agradaria transmetre emoció amb les nostres cançons i que agradin a la gent. També volem portar el disc en directe allà on sigui, tenim moltes ganes de tocar-lo. Hem treballat molt al local tots cinc, i pensem que les cançons poden créixer i ser encara més intenses en concert.